

TTB 0499
I CÔ-RINH-TÔ 10:1-22

SỰ TỰ DO KHÔNG CÓ NGHĨA ĐƯỢC PHÉP LÀM MỌI SỰ

Thưa quý vị,

Trong hành trình Tìm Hiểu Thánh Kinh của thư Cô-rinh-tô thứ nhất, chúng ta đang ở trong phân đoạn liên quan đến sự tự do của Cơ-độc-nhân. Phân đoạn này từ đoạn 8 đến đoạn 11 câu một. Chúng ta sẽ thấy một lãnh vực nữa của sự tự do được thể hiện qua dân tộc Y-sơ-ra-ên, hay còn gọi là dân Do-thái.

Hôm nay xin mời các bạn cùng xem I Cô-rinh-tô 10:1

1 Và, hỡi anh em, tôi chẳng muốn cho anh em không biết tổ phụ chúng ta đều đã ở dưới đám mây, đi ngang qua biển,

Phao-lô nói: “*Và, hỡi anh em*” ông nói kết với câu chót của đoạn 9. Phao-lô vừa nói rằng, ông không muốn thất vọng ở trước ngôi đoán xét của Đấng Christ, nhưng ông muốn nhận phần thưởng.

Phao-lô viết là: “*Tôi chẳng muốn cho anh em không biết.*” Khi nghe thế, các bạn có thể biết chắc là họ chưa có quan tâm về điều mà Phao-lô sẽ giải bày cho họ.

Hội thánh tại Cô-rinh-tô là một hội thánh lẫn lộn, gồm có người Do-thái lẫn người ngoại, trong lúc đó Cơ-độc-nhân người ngoại nhiều hơn Cơ-độc-nhân Do-thái.

Khi Phao-lô nói “*tổ phụ chúng ta*” tức là ông nói về những người Do-thái trong hội thánh, họ là những người có một nguồn gốc lịch sử giống như Phao-lô “*Tổ phụ chúng ta đều đã ở dưới đám mây, đi ngang qua biển.*” Điều này đề cập đến thời gian khi dân Y-sơ-ra-ên thoát khỏi cảnh nô-lệ của người Ai-cập và vượt qua Biển đỏ.

I Cô-rinh-tô 10:2- 5

2 chịu Môi-se làm phép báp tem trong đám mây và dưới biển, 3 ăn một thứ ăn thiêng liêng; 4 và uống một thứ uống thiêng liêng; vì họ uống nơi một hòn đá thiêng liêng theo mình, và đá ấy tức là Đấng Christ. 5 Song phần nhiều trong vòng họ không đẹp lòng Đức Chúa Trời, nên đã ngã chết nơi đồng vắng.

Có nhiều người đi trong đồng vắng theo sự dẫn dắt của Môi-se nhưng họ vẫn không tin Chúa. Nó tỏ bày sự tự do của người Y-sơ-ra-ên có khi họ vượt qua Biển Đỏ. Luật pháp Môi-se chưa ban hành trong thời điểm đó, vì thế họ chưa ở dưới luật pháp. Họ có sự tự do rất nhiều, nhưng họ lạm dụng sự tự do đó. Khi có đặc ân thì không phải là sự bảo đảm để khỏi sa ngã. Nhiều người con cái của cha mẹ giàu cần chú ý đến điều đó. Nhiều người trong chúng ta ngày nay có sự tự do, nhưng cần sử dụng sự tự do một cách phải lẽ.

I Cô-rinh-tô 10:1-22

“*Chịu Môi-se làm phép báp tem trong đám mây và dưới biển.*” Điều này có nghĩa là dân Y-sơ-ra-ên có sự hướng dẫn, họ được an toàn băng qua Biển đỏ.

Từ ngữ báp-tem được đề cập một lần nữa. Từ ngữ báp-tem có nhiều ý nghĩa. Trong tiếng Hy-lạp chữ Báp-tem có đến 20 ý nghĩa. Khi các nhà phiên dịch Kinh thánh chỉ dịch ra từ ngữ, nhưng họ gặp nhiều khó khăn khi nói đến ý nghĩa của tác giả khi dùng từ ngữ báp-tem. Và nhiều người ngày hôm nay lại rơi vào sự độc đoán và cho là từ ngữ báp-tem có một ý nghĩa mà thôi.

Giờ đây từ ngữ “báp-tem” có nghĩa là “hiệp nhất” (identify). Thực sự, báp-tem bằng nước có ý nghĩa đó, nó nói đến sự hiệp nhất của chúng ta với Đấng Christ. Chúng ta được chôn với Đấng Christ bởi báp-tem, bởi báp-tem của Đức Thánh Linh, đó là ý nghĩa của báp-tem bởi Đức Thánh Linh. Ngài làm cho chúng ta ở trong thân thể Đấng Christ. Ngài đặt chúng ta vào trong thân thể như là một chi thể. I Cô-rinh-tô 12:13 Phao-lô nói: *Vì chung chúng ta hoặc người Giu-đa, hoặc người Gô-réc, hoặc tôi mọi, hoặc tự chủ, đều đã chịu phép báp-tem chung một Thánh Linh để hiệp làm một thân; và chúng ta đều đã chịu uống chung một Thánh Linh nữa.*

Tại đây chúng ta có một lời nói: *Họ chịu Môi-se làm phép báp tem trong đám mây và dưới biển.* Làm cách nào họ chịu báp-tem bởi Môi-se? Xin các bạn đừng nói rằng Môi-se làm lễ báp-tem ở Biển đỏ, thực ra dân Y-sơ-ra-ên không có bị ướt chi hết. Lời kỹ thuật trong sách Xuất-Ê-díp-tô ký nói cho chúng ta biết rằng, họ đi qua Biển đỏ giống như đi trên đất khô. Đức Chúa Trời đã phân rẽ Biển đỏ và làm cho nó khô, dân chúng không bị ướt chút nào cả. Họ đi qua như trên đất khô. Người bị ướt đó chính là người Ai-cập, họ đã bị vùi lấp trong nước biển.

Vì thế khi nói rằng, báp-tem bởi Môi-se, Phao-lô không nói về báp-tem bằng nước, cũng như không nói về báp-tem bằng Đức Thánh Linh. Nó chỉ có nghĩa đơn giản là dân Y-sơ-ra-ên hiệp nhất với Môi-se. Trong sách Hê-bơ-rơ 11:29 chép rằng, *Bởi đức tin, dân Y-sơ-ra-ên vượt qua Biển đỏ như đi trên đất khô, còn người Ê-díp-tô thử đi qua, bị nuốt mất tại đó.* Dân chúng Y-sơ-ra-ên đã hiệp nhất với Môi-se. Bởi đức tin họ đi qua Biển đỏ. Đó là đức tin của ai? Đó không phải là đức tin của dân Y-sơ-ra-ên, họ là những người không có đức tin. Khi đọc câu chuyện trong sách Xuất Ê-díp-tô-ký, chúng ta biết rằng dân Y-sơ-ra-ên muốn trở lại Ai-cập, vì họ đã đổ lỗi cho Môi-se dẫn họ vào trong đồng vắng đầy gian khổ. Chính Môi-se là người có đức tin. Chính Môi-se là người đập cây gậy xuống nước, đã đi qua Biển đỏ như lời Đức Chúa Trời đã truyền phán. Chính Môi-se là người dẫn dân chúng Y-sơ-ra-ên đi qua biển như đi trên đất khô. Khi họ qua được bên kia bờ biển, họ hát bài ca Môi-se (xin xem trong Xuất Ê-díp-tô-ký 15). Bài ca đó là gì? Đó là bài ca mà dân Y-sơ-ra-ên hiệp nhất với Môi-se. Tôi xin trích dẫn một phần trong bài ca này:

1 Đoạn, Môi-se và dân Y-sơ-ra-ên hát bài ca này cho Đức Giê-hô-va, rằng: Tôi ca tụng Đức Giê-hô-va, vì Ngài rất vinh hiển oai nghiêm. Ngài đã liệng xuống biển ngựa và người cỡi ngựa. 2 Đức Giê-hô-va là sức mạnh và sự ca tụng của tôi: Ngài đã trở nên Đấng cứu tôi. Ngài là Đức Chúa Trời tôi, tôi ngợi khen Ngài; Đức Chúa Trời của tôi phụ tôi, tôi tôn kính Ngài. 3 Đức Giê-hô-va là một

chiến sĩ; Danh Ngài là Giê-hô-va. 4 Ngài đã ném xuống biển binh xa Pha-ra-ôn và cả đạo binh của người; Quan tướng kén chọn của người đã bị đắm nơi Biển đỏ, 5 Những lượn sóng đã vùi lấp họ rồi; Họ chìm đến đáy biển như một hòn đá vậy. (Xuất Ê-díp-tô-ký 15:1-5)

Tất cả những điều này là hình ảnh về sự cứu rỗi chúng ta. Đấng Christ đã đi qua nước của sự chết. Và chúng ta cũng được mang qua sự chết của Ngài, hiệp nhất với Ngài, và giờ đây chúng ta được liên hiệp với Chúa Cứu Thế hằng sống, được báp-tem trong Đấng Christ. Đây là phương cách báp-tem để cứu chúng ta. Khi chúng ta tin cậy Đấng Christ, và qua báp-tem của Đức Thánh Linh đặt chúng ta vào trong Đấng Christ.

Lễ báp-tem bằng nước giải bày điều này và nó cũng rất quan trọng, nhưng nó chỉ là báp-tem của nghi thức. Lễ báp-tem thực sự là công việc của Đức Thánh Linh.

Dân chúng Y-sơ-ra-ên đã được làm báp-tem bởi Môi-se, họ có thể băng qua Biển đỏ. Họ cùng ăn một thức ăn thiêng liêng, đó là bánh ma-na. Họ uống nơi một hòn đá thiêng liêng theo mình, và đá ấy tức là Đấng Christ, điều này tỏ bày về Đấng Christ. Song phần nhiều người trong vòng họ không đẹp lòng Đức Chúa Trời, nên đã ngã chết nơi đồng vắng.

Tại sao những điều này được ký thuật cho chúng ta, Phao-lô nói cho chúng ta biết lý do:

I Cô-rinh-tô 10:6

6 Mọi điều đó đã xảy ra để làm gương cho chúng ta, hầu cho chúng ta chớ buông mình theo tình dục xấu, như chính tổ phụ chúng ta đã buông mình.

Trong năm câu đầu tiên cho chúng ta sự giải bày về sự tự do mà dân chúng Y-sơ-ra-ên hưởng được. Qua sự tìm hiểu phân đoạn này, chúng ta học biết là dân chúng Y-sơ-ra-ên đã lạm dụng sự tự do của họ. Phao-lô dùng hình ảnh này để ứng dụng cho chúng ta ngày nay. Nó đã xảy ra cho dân Y-sơ-ra-ên để làm một thí dụ cho chúng ta. Điều này được viết lại để cho các bạn và tôi, hầu cho chúng ta chú ý học hỏi cẩn thận. Người Y-sơ-ra-ên có sự tự do tốt lành, nhưng họ đã làm gì với sự tự do đó?

Lời ký thuật cho chúng ta biết là họ buông mình làm điều ác. Nhưng điều ác đó là gì? Xin chúng ta quay trở lại và xem. Dân-số-ký 11:4-6

4 Bọn dân tạp ở trong dân Y-sơ-ra-ên sanh lòng tham muốn, đến nỗi dân Y-sơ-ra-ên lại khóc nữa mà rằng: Ai sẽ cho chúng tôi ăn thịt? 5 Chúng tôi nhớ những cá chúng tôi ăn nhưng không tại xứ Ê-díp-tô, những dưa chuột, dưa gang, củ kiệu, hành, và tỏi. 6 Bây giờ, linh hồn chúng tôi bị khô héo, không có chi hết! Mắt chỉ thấy ma-na mà thôi.

Chúng ta được nói cho biết là dân chúng ham muốn làm những điều xấu xa về tình dục. Có điều gì sai với dưa leo, củ kiệu, củ hành không? Nếu họ ăn những điều này, họ không muốn tiếp tục đi, họ muốn hướng về Ai-cập, họ ham muốn

I Cô-rinh-tô 10:1-22

những điều ngoài ý chỉ của Đức Chúa Trời cho họ. Đây là khởi đầu cho việc bỏ đức tin.

Các bạn chú ý là có bao nhiêu lần lòng ham muốn dẫn đến tội lỗi không? Chúng ta cần trở lại từ lúc ban đầu trong vườn địa đàng Ê-đen: Sáng thế ký 3:6 *Người nữ thấy trái của cây đó bộ ăn ngon, lại đẹp mắt và quý vì để mở trí khôn, bèn hái ăn, rồi trao cho chồng đứng gần mình, chồng cũng ăn nữa.* Đây là sự ham muốn cho những điều ngoài ý chỉ của Đức Chúa Trời. Lòng ham muốn đó là gì? Đó là lòng ham muốn trở nên một người xuất chúng, có trí khôn để hiểu biết, trỗi hơn mọi người mọi vật. Đó không phải là ý chỉ của Đức Chúa Trời cho ông bà A-đam và Ê-va trong thời điểm đó.

I Cô-rinh-tô 10:7

7 Cũng đừng thờ hình tượng nữa, như mấy người trong họ, theo lời chép rằng: Dân sự ngồi mà ăn uống, rồi đứng dậy mà chơi giỡn.

Hình tượng không những là những vật vô tri mà người ta dựng lên để tôn thờ, nhưng hình tượng cũng là những gì trong đời sống các bạn, mà nó thay thế vị trí của Đức Chúa Trời.

I Cô-rinh-tô 10:8- 10

8 Chúng ta chớ dâm dục như mấy người trong họ đã dâm dục, mà trong một ngày có hai vạn ba ngàn người bị bỏ mạng. 9 Cũng chớ thử thách Chúa như mấy người trong họ đã thử thách mà bị loài rắn hủy diệt. 10 Lại cũng chớ làm bầm như nấy người trong họ đã làm bầm mà bị chết bởi kẻ hủy diệt.

Phao-lô liệt kê một số tội lỗi của dân sự. Nhiều dân chúng tiếp tục làm bầm và phàn nàn chống nghịch với Đức Chúa Trời. Điều này tỏ bày cho thấy dân chúng Y-sơ-ra-ên ham muốn những điều ngoài ý chỉ của Đức Chúa Trời. Trong khi đó Đức Chúa Trời có những điều tốt cho dân sự của Ngài. Đó là sự thật trước đây và vẫn còn là sự thật trong ngày hôm nay. Họ vẫn còn ham muốn những điều ngoài ý chỉ của Đức Chúa Trời.

I Cô-rinh-tô 10:11

11 Những sự ấy có nghĩa hình bóng, và họ đã lưu truyền để khuyên bảo chúng ta là kẻ ở gần cuối cùng các đời.

Chúng ta học được bài học tốt từ những điều này. Chúng ta có sự tự do của Cơ-đốc-nhân, nhưng điều ham muốn của chúng ta phải theo ý chỉ của Đức Chúa Trời. Đó là điều quan trọng mà chúng ta cần nhận biết.

I Cô-rinh-tô 10:12 *Vậy thì, ai tưởng mình đứng, hãy giữ kẻo ngã.*

Không có sự khác biệt nào, dầu các bạn là ai, các bạn vẫn có thể bị sa ngã. Thật dễ dàng cho bất cứ ai trong chúng ta bị lạc đường, trượt té và sa ngã. Dầu là một Cơ-đốc-nhân trưởng thành hay là một thánh đồ vẫn có thể bị té ngã. Vì thế các bạn và tôi rất cẩn thận và giữ mình tiếp tục ở trong ý chỉ của Đức Chúa Trời. Chúng ta đừng bao giờ dập tắt Đức Thánh Linh trong đời sống của mình.

I Cô-rinh-tô 10:1-22

I Cô-rinh-tô 10:13

13 Những sự cám dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào quá sức loài người. Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài chẳng hề cho anh em bị cám dỗ quá sức mình đâu; nhưng trong sự cám dỗ, Ngài cũng mở đường cho ra khỏi, để anh em có thể chịu được.

Có nhiều người nghĩ rằng không ai chịu cám dỗ nhiều như họ đã chịu. Các bạn thân mến, không biết là sự cám dỗ mà các bạn đã trải qua như thế nào, những người khác cũng có những sự cám dỗ tương tự. Điều làm cho chúng ta được khích lệ là Đức Chúa Trời sẽ mở đường cho chúng ta thoát khỏi sự cám dỗ. Vì Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài không để chúng ta bị cám dỗ quá sức chịu đựng.

Tiền sĩ Hutton thường nói một lời như sau: “Đức Chúa Trời luôn mở đường cho chúng ta chạy thoát, bằng cách chỉ cho con đường rộng và ban cho chúng ta đôi chân chạy trốn.” Nói một cách khác, chúng ta có gắng chạy càng nhanh càng tốt để tránh xa sự cám dỗ. Một trong những lý do mà chúng ta rơi vào sự cám dỗ là vì chúng ta thích ở gần để chiến đấu với sự cám dỗ.

Tôi cũng nhớ đến một lời khác mà Phao-lô nói trong I Tê-sa-lô-ni-ca 5:22 *Bất kỳ việc gì tựa như điều ác thì phải tránh xa.* Khi chúng ta mới thấy một điều có thể lôi cuốn chúng ta vào sự cám dỗ phạm tội thì nên tránh xa từ đầu.

I Cô-rinh-tô 10:14- 15

14 Hỡi kẻ yêu dấu của tôi, vậy nên hãy tránh khỏi sự thờ lạy hình tượng. 15 Tôi nói với anh em cũng như nói với kẻ thông minh; chính anh em hãy suy xét điều tôi nói.

Sự thờ lạy hình tượng là điều cám dỗ ở Cô-rinh-tô. Hình tượng có thể không là sự cám dỗ cho các bạn hiện nay, nhưng Kinh thánh nói rằng sự tham lam cũng là hình tượng, và có rất nhiều điều xung quanh chúng ta luôn lôi cuốn lòng tham.

Phao-lô tiếp tục dạy chúng ta về sự thông công với bàn Tiệc Thánh cần đến sự phân cách.

I Cô-rinh-tô 10:16- 19

16 Cái chén phước lành mà chúng ta chúc phước, há chẳng phải là thông với huyết của Đấng Christ sao? Cái bánh mà chúng ta bẻ, há chẳng phải là thông với thân thể của Đấng Christ sao? 17 Vì chỉ có một cái bánh, chúng ta dẫu nhiều, cũng chỉ một thân thể; bởi chưng chúng ta đều có phần chung trong một cái bánh. 18 Hãy xem dân Y-sơ-ra-ên theo phân xác: những kẻ ăn thịt con sinh tể, há không thông đồng với bàn thờ sao? 19 Nói vậy có ý chi? Của cúng thần tượng có giá trị gì và thần tượng có ra gì chẳng?

Tại đây Phao-lô lý luận rất hợp lý. Ông nói rằng hình tượng thì không ra chi. Nếu các bạn dâng thịt cho thần tượng, nó cũng chỉ là hư không. Thịt đó không bị ảnh hưởng gì cả.

Ý niệm về hiệp nhất và thông công với Đức Chúa Trời nhờ ăn thịt con sinh tế vốn rõ ràng trong Do-thái-giáo và Cơ-đốc-giáo cũng như một số người ngoại giáo. Trong thời Cựu ước khi một người Do-thái dâng một con sinh tế làm của lễ, người ấy được ăn một phần của lễ ấy, chứng tỏ người phục hồi với Đức Chúa Trời là Đấng mà người đó đã phạm tội. (Phục truyền 12:17-18)

Khi chúng ta liên kết với Đấng Christ qua bàn Tiệc Thánh chúng ta cần phải tách biệt với sự thờ phượng thần tượng.

I Cô-rinh-tô 10:20

20 Chắc là không; nhưng đồ người ngoại đạo cúng tế là cúng tế các quỷ, chớ không phải cúng tế Đức Chúa Trời. Vậy, tôi không muốn anh em thông đồng với các quỷ.

Phao-lô vẫn còn đang nói về sự tự do của Cơ-đốc-nhân. Dầu rằng thần tượng là hư không, nhưng phía sau hình tượng là ma quỷ, cho nên khi thờ hình tượng sẽ bị lôi cuốn thờ lạy ma quỷ. Phao-lô nhận biết điều đó và khuyến cáo các tín hữu hội thánh Cô-rinh-tô phải tránh xa hình tượng. Nếu quý vị nào đang thờ phượng hình tượng và tà thần, tôi xin kêu gọi quý vị hãy thoát ra từ bỏ hình tượng và thờ phượng Đức Chúa Trời chân thần.

I Cô-rinh-tô 10:21

21 Anh em chẳng có thể uống chén của Chúa và cũng uống chén của các quỷ; chẳng có thể dự tiệc của Chúa, lại dự tiệc của các quỷ.

Vì có một số người ăn thịt đã dâng cúng hình tượng và đã theo sự thờ lạy hình tượng. Vì thế người đã tin nhận Chúa cần xét lòng thật kỹ càng, gìn giữ lòng mình khỏi bị lôi cuốn theo hình tượng. Phao-lô nhắc nhở và nói mạnh mẽ, khi chúng ta thông công với Đức Chúa Trời qua lễ Tiệc thánh, chúng ta không được thông đồng với ma quỷ, không được liên hệ với bất cứ hình thức thờ lạy ma quỷ nào hết.

I Cô-rinh-tô 10:22

22 Hay là chúng ta muốn trêu lòng Chúa ghen chăng? Chúng ta há mạnh hơn Ngài sao?

Giờ đây Phao-lô trở lại những gì mà ông nói từ lúc đầu về sự tự do của Cơ-đốc-nhân. Chúng ta đừng lạm dụng sự tự do của Đức Chúa Trời để làm những điều buồn lòng Ngài, nếu thế Ngài sẽ đoán phạt chúng ta.

Phao-lô nói đến việc lòng của Chúa ghen, tức là Đức Chúa Trời kỵ tà, Ngài muốn rằng khi chúng ta thờ phượng Chúa thì không được thờ phượng bất cứ thần nào khác. Xuất-Ê-díp-tô ký 20:3- 6

3 Trước mặt ta, người chớ có các thần khác.

4 Người chớ làm tượng chạm cho mình, cũng chớ làm tượng nào giống những vật trên trời cao kia, hoặc nơi đất thấp này, hoặc trong nước dưới đất.

5 Người chớ quì lạy trước các hình tượng đó, và cũng đừng hầu việc chúng nó; vì ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tức là Đức Chúa Trời kỵ tà, hễ ai ghét

ta, ta sẽ nhân tội tổ phụ phạt lại con cháu đến ba bốn đời, 6 và sẽ làm ơn đến ngàn đời cho những kẻ yêu mến ta và giữ các điều răn ta.

Thưa các bạn, Đức Chúa Trời ban cho con người chúng ta có sự tự do tốt đẹp khi sống trong thế gian này. Nhưng chúng ta không nên dùng sự tự do để làm mọi điều mình muốn, chúng ta cần dùng sự tự do của mình để hầu việc Đức Chúa Trời, để làm vinh hiển Chúa, để gây dựng lợi ích cho anh em mình trong đức tin, để sống đời sống phước hạnh. Cầu xin Đức Chúa Trời hướng dẫn các bạn dùng sự tự do của mình cách khôn ngoan.

Thân chào quý thính giả, xin hẹn tái ngộ cùng quý vị trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh kỳ sau.